

VUILWASSENEN

Luister hier naar 'Fat Lip' van Sum 41.

© 2025, Dempsey Hendrickx, Bruno Claeys en Pelckmans Uitgevers nv
pelckmans.be
Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in geval van wettelijke uitzondering. Informatie over kopieerrechten en de wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op www.reprobel.be.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored or made public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical, without prior permission in writing from the publisher.

Omslagontwerp: An Eisendrath – Studio Anorak
Illustraties: Bruno Claeys
Vormgeving: Josefini

D/2025/0055/327
ISBN 978 94 6234 860 8
NUR 283
THEMA YFB, YFQ, YFS, YFV, 5AR, 5AL

pelckmans.be

facebook.com/pelckmans.be

instagram.com/pelckmans.be
instagram.com/dempsey.hendrickx
instagram.com/brunoclaeys

VUILWASSENEN⁻¹

het geheime van het geheimschap

Dempsey Hendrickx

Met illustraties van Bruno Claeys

P E L C K M A N S

PROLOGISCHERWIJS

Eigenlijk kan je dit verhaal beschouwen als een grote **PROLOOG*** voor een ander verhaal.

Hoewel het natuurlijk zijn eigen vaste verdiensten, scherpe spitsvondigheden en uitermate uitmuntende kwaliteit heeft (en een overaanbod aan overbodige overberedeneerde adjectieven).

Maar een **PROLOOG** voor een **PROLOOG**, daar zit echt helemaal niemand op te wachten. Dus deze **PROLOOG** mag je gewoon overslaan. Want iedereen weet ondertussen al wie Fred en Dirk zijn. Ja, dat is Dirk, met de 'k' van 'komwegaaneraanbeginnen'.

* Niet de korte tijdrif aan het begin van een etappekoers.

HOOFDSTUK 1

AUTOMAMATISCH

Fred grijpt haastig zijn boekentas en huppelt op één been, terwijl hij zijn linkerschoen probeert aan te doen. Zijn wijsvinger wordt tussen zijn hiel en schoenrand geplet en te laat herinnert hij zich dat ze een

schoenlepel hebben. Mama roept vanuit de auto voor de derde keer zijn naam door het kiertje van haar autoraampje; de ongeduldige kreet vliegt via de open garagepoort recht in de oren van Fred.

Soms doet geluid er lang over om ergens te raken,
maar mama kan heel gericht roepen.

Hij graait nog snel zijn tekening van tafel en haast
zich naar buiten. Wanneer hij op het punt staat om de
garagepoort dicht te trekken, vliegt een ander geluid
in zijn oren.

"WACHT!"

Fred duwt met een ninjareflex de deur weer
iets meer open zodat Dirk ertussen kan glippen.
Dirk heeft noch een boekentas, noch schoenen
nodig maar toch slaagt hij er altijd in om pas op het
nippertje mee te glippen om met Fred naar school
te vertrekken. Fred trekt de autodeur open en crawlt
door de radiogolven:

*Stormin' through the party
like my name was El Niño*

*When I'm hangin' out, drinkin'
in the back of an El Camino*

Mama duwt bijna tegelijk de gaspedaal in op het moment dat Fred samen met Dirk op de achterbank plaatsneemt en het portier dichttrekt.

‘Wat is de bestemming van deze rit, jongeheer?’ vraagt ze alsof ze een taxichauffeur is. Fred is al oud genoeg om zelf met de fiets naar school te gaan, maar toch voert mama hem bijna elke dag. Zo houdt ze ook zijn hand vast bij het inlineskaten, doet ze zijn tandpasta op zijn tandenborstel en wacht ze naast zijn bed tot hij veilig is aangekomen in dromenland.

*As a kid, was a skid, and
no one knew me by name*

In de auto kan hij dagdromend door het raam staren en zo worden zijn tengere beentjes minder snel moe. In tegenstelling tot een echte taxichauffeur, praat Freds mama heel de rit lang. Van de oprit van hun huis, tot aan de schoolpoort. En meestal roept ze ook nog wat zinnen wanneer Fred al door de schoolpoort wandelt.

*Well, I know I'm not the one
you thought you knew
back in high school*

*Never goin', never showin' up
when we had to*

Fred is er net zoals papa al achter dat het helemaal niet nodig is om naar alles te luisteren wat zijn mama vertelt. Hoewel Fred van avontuur en fantasie houdt, zijn de gebeurtenissen in de verhalen van zijn mama niet zozeer spannend. Vaak gaat het over hoe de rij van de bakker maar traag opschuift of hoe... ja... meer voorbeelden heeft Fred eigenlijk niet want zoveel

luistert hij dus niet als zijn mama praat. Maar Fred en zijn mama hebben de **ONUITGESPROKEN** afspraak dat ze dat beiden prima vinden. Zo laat Freds mama hem gewoon in zijn eigen wereldje dagdromen door het autoraampje, terwijl zij haar verhaal kan doen.

Dirk kruipt op de schoot van Fred zodat hij mee door het raampje kan staren naar de buitenwereld die er altijd hetzelfde uitziet en toch veranderlijk is.

*Attention that we crave,
don't tell us to behave*

*I'm sick of always hearin'
'act your age'*

Ze zien de hond van meneer Vantomme aan zijn leiband trekken, terwijl meneer Vantomme met een plastic zakje in zijn hand kak van de straat probeert te plukken. De kak van de hond, welteverstaan.

Maar doordat zijn hond constant korte snokjes geeft, lukt het meneer Vantomme niet om de

uitwerpselen op te rapen en worden
het meer uitsmeerselen. Fred en Dirk
gniffelen.

De linkerpinker van de
auto springt aan, gevolgd door
twee keer de rechterpinker. Knipogend slompt de
auto door het dorp richting het eindstation: de school.

Ze hebben nog ruim elf minuten om er te geraken
en mama zingt rustig verder met de autoradio. Echt
tekstvast is ze niet, maar niemand heeft daar last van.

Van buitenaf lijkt het alleen alsof Freds mama om
hulp schreeuwt of dat ze op een veel te warme stoel
zit. Maar de zomer is al lang verdwenen en het zijn
momenteel bladeren die het landschap geel en oranje
kleuren.

I don't wanna waste my time

Become another casualty of society

Verder in de straat ziet hij de mama van Rick Boons achter de vuilkar lopen. Niet dat ze werkt als vuilnisvrouw, zij staat mee in de bakkerij van meneer Boons.

Maar nu lijkt het erop dat ze de blauwe zak is vergeten buiten te zetten, dus loopt ze roepend achter de vuilniswagen dat ze moeten stoppen omdat ze nog een vuilzak heeft. Ze moet best in goede conditie zijn, want

BAKKERIJ BOONS EN BRODEN is toch al wel drie straten verwijderd van waar ze nu is. Het moet ook extra uitdagend zijn om de oranje vuilniswagen in te halen met flipflops aan. En zo te zien krijgt de chauffeur door wat er aan de hand is en rijdt die

plagend net een stukje verder wanneer mevrouw Boons aanstalten maakt om haar blauwe zak achteraan in de bak te gooien. Maar net wanneer zij de straat rechts inloopt, rijden ze naar links.

*I'll never fall in line
Become another victim of your conformity
and back down*

HOOFDSTUK 2

KINDTREDE

Fred wuift nog een laatste keer naar mama en steekt zijn tekening in zijn boekentas vooraleer hij naar het schoolplein wandelt. Hij zit nu al ongeveer één week, twee dagen en drie vergeten brooddozen in het vierde leerjaar van zijn nieuwe school De Krijttijd en

heeft sinds de verhuis van zijn ouders nog altijd geen vriendjes gemaakt. Niet dat hij zijn klasgenootjes niet leuk vindt; hij vindt ze soms gewoon... **SAAI.**

Toen hij voor zijn tiende verjaardag kindjes mocht uitnodigen, verstopte hij zijn uitnodigingen achter zijn kastje in zijn slaapkamer. Waardoor er niemand op zijn feestje aanwezig was. En dat vond hij maar goed ook. Zo kon hij doen wat hij wilde, samen met Dirk! Want die is er altijd bij.

‘Zullen we naar binnen gaan?’ vraagt Dirk, terwijl Fred nog de rechterpinker van zijn mama’s auto de hoek ziet omgaan. Niemand van de kinderen aan de schoolpoort werpt nog maar een klein blikje op Dirk.

‘Oké dan maar’, zucht Fred. Met zijn veel te grote rugzak, zonder echte bagage, slentert hij door de grote groene poort terwijl de rest van de leerlingen zich naar binnen wurmt als worstelende wormen door woekerend gras.

Fred zet zich tegen de muur en laat zich zakken. Zijn boekentas aan de ene kant en aan de andere kant Dirk. Ze overschouwen het schouwspel dat zich voor hun neus afspeelt en bestrooien heel het tafereel met een vleugje **FANTAZINSELS**. Zo veranderen de

kinderen die op de speelplaats aan het basketten zijn, in soldaten van het **Volleger** die met een tikkende tijdbom aan het gooien zijn op het basketslagveld. 'De BOMma', vult Dirk de gedachten van Fred aan. De oranje gekleurde **BOMma** wordt in het rond geslingerd door het gecamoufleerde

Volleger die met bruin gevlekte helmen door het lange gras lopen. Ze lachen omdat de grassprietjes kietelen onder hun armen, maar dan komen ze hun vijanden tegen, de Fasoldaten! De **Fa SOLDATEN** proberen **BOMma** af te pakken zodat die niet op hun terrein gaat ontploffen.

